

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 15-01-65201 רז נ' האפרתי ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת רחל ערקובי

תובע: ישי רז

נגד

נתבעים: 1. עופר האפרתי
2. אי מייליון בע"מ

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23

לפניי תביעה קטנה בסך של 33,800 ₪ בגין משלוח דברי פרסומת, בהתבסס על הוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושירותים) התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק").

טענות הצדדים:

טוען התובע בכתב התביעה המתוקן, כי הינו בעלים של שני חשבונות דוא"ל האחד Yishayraz@yahoo.com (להלן: "הכתובת פרטית") והשני Info@imapolania.com (להלן: "הכתובת העסקית").

לטענתו נשלחו אליו דברי פרסומת ללא הסכמתו ובוודאי שלא ע"פ הסכמתו המפורשת מראש בכתב או בשיחה מוקלטת, לשתי הכתובות שבבעלותו, כדלקמן:

בין הימים 15/6/09 - 01/02/13 שיגרה הנתבעת 24 הודעות דוא"ל מטעמה לכתובתו הפרטית רובם כתומים בשמה והשאר נשלחו מכתובות, אשר שייכות לנתבעים ע"פ תביעות אחרות.

בין התאריכים 21/7/13 - 19/3/14 שיגרה הנתבעת 49 הודעות דוא"ל מטעמה לכתובתו העסקית.

טוען התובע, כי טבלה המכילה את פרטיו אינה מהווה הוכחה להסכמה כיוון שאינה מהווה הסכמה בכתב, כשמעולם לא אישר את רישומו.

מעבר לטענתו, כי לא הסכים למשלוח דברי הפרסומת מציג התובע טענות משפטיות חלופיות.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 65201-01-15 רז נ' האפרתי ואח'

תיק חיצוני:

1
2 טוען התובע, כי האישור אשר הציגו הנתבעים להסכמתו התקבל לטענתם בשנת 2007 שנתיים ויותר
3 לפני התיקון לחוק, ועל כן גם אם אכן כטענתם בקשו אישור ללא הכרח חוקי, היה עליהם לבקש
4 אישור כזה מחדש בכתב לאחר התיקון לחוק.
5
6 טוען התובע, כי ישנו שיהוי בין מועד מתן הסכמתו לפי טענת הנתבעים ביום 8/7/07 לבין משלוח
7 ההודעה הראשונה לתובע ביום 15/6/09.
8
9 טוען התובע, כי גם אם חלק מן ההודעות פרסמו מתנות, גם הודעות על מתנה מצד גוף מסחרי
10 מהוות הודעה פרסומית אסורה.
11
12 טוען התובע בנוגע לתום ליבו, כי הוא מתנדב בעמותה למלחמה בדואר זבל ומסייע לתובעים אחרים
13 לממש את זכותם ע"פ החוק במטרה למגר את התופעה, מטרה אשר עמדה בפני המחוקק.
14
15 התובע מודה, כי מעולם לא לחץ על כתפור ההסרה, לטענתו כיוון שאינו מחויב לעשות כן ע"פ החוק
16 המפורש, כשטוען כי אין אף להפחית את גובה הפיצוי עקב כך, כפי שפסק כב' השופט פוגלמן בפסק
17 הדין רע"א 1954/14 אילן חזני נ' שמעון הנגבי (סיתונית מועדון דאיה ורחיפה במצנחים)(ולהלן:
18 "פס"ד חזני").
19
20 לעניין האחריות האישית טוען התובע, כי קיימים תקדימים שונים במחוזי ומשנדרש בית המשפט
21 העליון לסוגיה זו העדיף שלא להכריע בעניין ולפיכך בית המשפט יכול לפסוק לפי הבנתו את לשון
22 החוק.
23
24 לשקילת גובה הפיצויים טוען התובע, כי אחד השיקולים שנקבעו לשקילת גובה הפיצויים הינו
25 אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו, כשההרתעה הינה כלפי כולא עלמא ולא כלפי הנתבעים בלבד.
26 טוען התובע, כי הקטנת הנזק אינה רלוונטית לפיצויים לדוגמה.
27
28 עוד טוען התובע בעניין זה, כי היקף ההפרה הוא עוד שיקול במערך השיקולים לעניין גובה הפיצוי
29 כשנגד הנתבעת הוגשו תביעות רבות.
30
31 טוען התובע, כי הנתבעים נתבעים כמפרסמים ומפיצים כאחד בשל העובדה כי גם מוצרי החברה
32 מפורסמים בחתימתה של כל הודעה.
33
34 מצהיר התובע, כי בשנה האחרונה לא הגיש לבית משפט זה יותר מחמש תביעות.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 15-01-65201 רז נ' האפרתי ואח'

תיק חיצוני:

1
2 מנגד טוענים הנתבעים, כי התובע הינו תובע סדרתי בנושא של תביעות "דואר זבל".
3
4 טוענים הנתבעים, כי התביעה הוגשה בשיהוי ניכר מאז נודע לתובע דבר העובדות המהוות עילה
5 עבורו לתביעה ויש בכך כדי לפגוע פגיעה אנושה ביכולתם להוכיח טענותיהם.
6
7 טוענים הנתבעים, כי כאמור בהלכה הפסוקה פסיקת פיצוי ללא הוכחת נזק אינה צריכה להיות
8 ביחס ישר למספר ההודעות שקבל הנמען אלא עליה לשקף הרתעה יעילה.
9
10 טוענים הנתבעים, כי למדו את פסקי הדין שניתנו נגדם ומאחר שהיה מדובר במקור פרנסתם
11 השקיעו משאבים רבים בקבלת ייעוץ משפטי ותפעול המערכות שלהם כך שיתאימו באופן מושלם
12 לחוק ולפסיקה.
13
14 טוענת הנתבעים, כי מאחר שנכוו מתובעים חסרי תו"ל הפסיקה הנתבעת לשגר דוא"ל החל
15 מפברואר 2015 וכיום היא אינה עוסקת כלל בשיגור דוא"ל באופן מסחרי, כך שהושגה ההרתעה
16 אשר בקש בית המשפט להפעיל כנגדם.
17
18 טוענים הנתבעים, כי בהגשת תביעה כזו, כ-6 שנים לאחר שנשלחו ההודעות, לאחר שהושגה
19 ההרתעה כנגד הנתבעים והנתבעת שלמה פיצויים גבוהים שהביאו בין היתר לסגירת פעילותה בנוגע
20 למשלוח הודעות דוא"ל, מבלי שהתובע פעל בשום שלב להסיר עצמו מרשימת התפוצה, יש כדי
21 להוות חוסר תום לב, והינה ניסיון לעשות רווח אישי בלבד שאין בו כל הגיון משפטי ומנוגד לתכלית
22 החוק ולפסיקת בית המשפט העליון. טוענת הנתבעת, כי התובע אף הסביר, כי המתין עם תביעתו,
23 והגיש את התביעה לאחר שבית המשפט העליון העלה את רף הפיצויים דבר הממחיש את רצונו של
24 התובע להפיק רווחים אישיים בניגוד לתכלית החוק.
25
26 לגופן של הטענות טוענים הנתבעים, כי התובע אישר משלוח דוא"ל פרסומי לכתובת הדוא"ל
27 Yishayraz@yahoo.com ביום 8/7/07 במהלך קמפיין לזכויות האישה.
28
29 טוענים הנתבעים, כי מאחר שמדובר בקמפיין משנת 2007 לא נותרו בידיהם העתקים מהקמפיין
30 הנ"ל אולם ניתן לראות מן הקובץ שנשמר אצל הנתבעת כקובץ "לדים מאושרים לדיוור 2007" כי
31 אנשים נוספים נרשמו באמצעות אותו קמפיין לקבלת דיוור(צורף כנספח 1 לכתב ההגנה המתוקן).
32 באישור הנ"ל ניתן לראות את המועד המדויק שבו אישר התובע את קבלת הדיוור, את פרטי התובע,
33 את כתובת הדוא"ל, מספר הטלפון וכתובת IP ממנה בוצע הרישום.
34

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 15-01-65201 רז נ' האפרתי ואח'

תיק חיצוני:

1 מוסיפים הנתבעים, כי האישור ניתן עוד לפני שהתקבל התיקון הרלוונטי לחוק התקשורת מאחר
2 והחברה עבדה באופן מסודר.

3
4 טוענים הנתבעים, כי התובע אישר לנתבעת משלוח דוא"ל פרסומי אף לכתובתו העסקית של התובע
5 .Info@imapolania.com

6
7 לחלופין טוענים הנתבעים, כי בהתאם לסעיף 30א (ב) לחוק דבר הדוא"ל שנשלח לתובע הינה פנייה
8 חד פעמית עסקית מטעם מפרסם לנמען שהוא בית עסק המהווה הצעה להסכים לקבלת דבר
9 פרסומת מטעמו ודבר זה לא ייחשב הפרה, שכן התובע לא טרח לבקש הסרתו מרשימת התפוצה
10 וההודעה הראשונה נשלחה כדין אזי הוא גילה דעתו שנוח לו בקבלת הודעות מהנתבעת.

11
12 אשר לשאלת החבות האישית של מנהל תאגיד לפי חוק התקשורת טענו הנתבעים, כי אין מקום אין
13 מקום להטיל אחריות אישית בגין פרסום שעשתה חברה על נושא משרה מבלי שתוכח אחת העילות
14 המוכרות בדין הכללי להרמת מסך או חיוב אישי כדעתו של כב' השופט עלי מוחמד בת"ק
15 23742-11-14 חונדיא ואח' נ' אור הקסם ואח'.

דיון ומסקנות:

16
17
18
19 לאחר עיון בטענות הצדדים סבורני, כי דין התביעה להידחות. ואפרט מסקנתי.

20
21 בענייננו תובע התובע פיצוי ללא הוכחת נזק בגין שליחת דברי פרסומת ע"י הנתבעות בניגוד להוראות
22 סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושירותים), תשמ"ב-1982 (להלן: "החוק").

23
24 סעיף 30 א' לחוק התקשורת מעגן את האיסור לשלוח דברי פרסומת בלא הסכמתו המפורשת בכתב
25 של הנמען בכתב, וזה לשונו:

26
27 "לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה, מערכת חיוג אוטומטי, הודעה
28 אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב,
29 לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת; פנייה חד-פעמית מטעם מפרסם לנמען
30 שהוא בית עסק, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן זה, המהווה הצעה להסכים לקבל
31 דברי פרסומת מטעמו, לא תיחשב הפרה של הוראות סעיף זה".

32
33 סעיף 30 (ג) (1) לחוק מעגן את רשותו של בית המשפט לפסוק פיצוי בגין הפרת סעיף 30 א ללא
34 הוכחת נזק וזה לשונו:

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 15-01-65201 רז נ' האפרתי ואח'

תיק חיצוני:

1 "שוגר דבר פרסומת ביוזעין בניגוד להוראות סעיף זה, רשאי בית המשפט לפסוק בשל
2 הפרה זו פיצויים שאינם תלויים בנזק (בסעיף זה – פיצויים לדוגמה), בסכום שלא יעלה
3 על 1,000 שקלים חדשים בשל כל דבר פרסומת שקיבל הנמען בניגוד להוראות סעיף זה;"
4

5 בענייננו בעוד לטענת התובע קבל לשתי כתובות דוא"ל שונות דברי פרסומת מהנתבעות בניגוד
6 להוראות סעיף 30א לחוק, כך שלא קבלו את הסכמתו ובוודאי שלא את הסכמתו המפורשת בכתב,
7 טוענות הנתבעות כי קבלו את הסכמתו של התובע לשליחת דברי הפרסומת.
8

9 אתייחס לכל כתובת מייל בנפרד.

10 הכתובת הפרטית;

11
12
13 לטענת הנתבעים התובע אישר את משלוח דוא"ל הפרסומי לכתובתו הפרטית ביום 8.7.07 במהלך
14 קמפיין לזכויות האישה, אלא שהתובע מכחיש, כי נרשם אצל הנתבעים כשלטענתו הטבלה אינה
15 מעידה על הסכמה בכתב כשהנתבעים, כדי למנוע אפשרות שאדם אחר יירשם בשמו, לא דאגו אף
16 להתנות את הרישום בקבלת אישור חוזר בדוא"ל מהכתובת שנמסרה.
17

18 להוכחת טענתם כי התובע אישר את קבלת דוא"ל פרסומי, צירפו הנתבעים העתק מקובץ שנקרא
19 אצל הנתבעת: "קובץ לידיים מאושרים לדיוור 2007" (נספח 1 לכתב ההגנה המתוקן).
20

21 עיון בקובץ מגלה קובץ בן 6 עמודות כשבעמודות השונות נרשמו:

22 הנושא במסגרתו נעשה הדיוור,

23 שמות אנשים,

24 כתובת המייל שלהם,

25 היום והשעה בהם אישרו את הדיוור,

26 מספרי הטלפון של אותם אנשים,

27 וכתובת ה-IP.

28
29 בכתב התשובה התובע לא התייחס לנספח אשר צורף אף לכתב ההגנה המקורי טרם תוקן וטרם
30 הוגש כתב תביעה מתוקן.

31
32 משנשאל התובע בחקירתו על נספח 1 שצורף לכתב ההגנה, אשר מכיל את פרטיו האישיים ולטענת
33 הנתבעים יכולים להתקבל אך ורק מתובע עצמו, דבר המהווה לטענתם, אינדיקציה לרישומו של
34 התובע, העיד התובע:

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 15-01-65201 רז נ' האפרתי ואח'

תיק חיצוני:

1 "אין שום סיכוי שבעולם שנרשמתי ונתתי את הרשאתי. אני לא נרשמתי מעולם. הם יכלו
2 להשיג את הפרטים שלי לאחר הגשת כתב התביעה. ניתן גם לפברק מסמך ולהוסיף את
3 כל הפרטים שהם קיבלו מדפי זהב או מ-144. ביהמ"ש לא צריך להוכיח שהם פברקו. נטל
4 ההוכחה על הרישום שלי מוטלת עליהם על פי חוק והם לא הוכיחו."
5 (פרוטוקול דיון מיום 29.7.15 עמ' 3 שורות 3-8).

6
7 אלא שבדיון נוסף שהתקיים בפניי הציגו הנתבעים העתק של פלט מאתר של 144 ושל דפי זהב,
8 והראו כי פרטיו של התובע אינם מופיעים שם.

9
10 משעומת התובע עם מידע זה בחקירתו ונשאל אם אכן פרטיו אינם מופיעים בדפי זהב וב-144
11 כמספר הטלפון הסלולרי שלו, כיצד קבלה הנתבעת את הפרטים שלו, השיב הנתבע כי ישן הרבה
12 אפשרויות כי יכול להיות שבדקו בחודש הגשת התביעה כשכיום שינה את מס' הטלפון שלו, יכול
13 להיות כי מלא את הטופס באינטרנט בו רשם את מספר הטלפון מבלי לאשר קבלת דואר, יכול להיות
14 שהנתבעים הם אשר אספו את הפרטים כשחזר על גרסתו, כי מעולם לא אישר קבלת דברי דואר,
15 (פרוטוקול דיון מיום 15.11.15 עמ' 8 שורות 1-5).

16
17 קשה לקבל את גרסתו של התובע, שכן לאחר שהציגו התובעים את נספח 1 המכיל את כל פרטיו של
18 התובע, התובע מנגד לא נתן הסבר המניח את הדעת אם אכן כך כיצד זה שיש בידי הנתבעים את כל
19 פרטיו, זאת ועוד כשנתבעים הוסיפו והציגו במהלך עדותם מוצגים המעידים, כי פרטיו אף לא
20 נמצאים בדפי זהב או ב-144 בניגוד לאחת מגרסאותיו של התובע כפי שהועלתה בדיון לפניי.

21
22 בכתב ההגנה טענו הנתבעים, כי אין ביכולתם להציג את מודעות קמפיין זכויות האישה שכן מדובר
23 בקמפיין משנת 2007, גרסה אשר נשנתה בחקירתו של הנתבע (שם, עמ' 11 שורות 17-22).

24
25 הסבר זה הינו מקובל עליי.

26
27 אשר לטענת התובע, כי מאחר שהתיקון לחוק היה לאחר המועד בו לטענת הנתבעים נרשם אצלם,
28 היו חייבים לקבל את הסכמתו מחדש לאחר התיקון לחוק, איני סבורה כי יש לקבלה.

29
30 תכלית חוק התקשורת (בזק ושירותים), אשר נכנס לתוקף ביום 1.12.08 וידוע בכינויו כחוק
31 הספאם, כפי שבאה לידי ביטוי בהצעת החוק היא לאזן בין ההגנה לפרטיות המשתמש לבין שימוש
32 מסחרי לגיטימי במתקן בזק לצורך שיווק ישיר, כשבשארל אומץ מודל ה-out-in הנהוג באיחוד
33 האירופי, לפיו חל איסור על משלוח הודעות פרסומת בשיווק ישיר אלא אם התקבלה מראש
34 הסכמתו של הנמען.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 65201-01-15 רז נ' האפרתי ואח'

תיק חיצוני:

1 מטרתו של ס' 30 א(י) הקובע הסדר בדבר פיצוי ללא הוכחת נזק להפרת ס' 30 א' לחוק, הינה לבלום
2 את תופעת הספאם, להביא לאכיפת חוק ולהרתיע מפני הפרתו.
3 (ראה לעניין זה פסקאות ז'- י' לפסק דין רע"א 2904/14 זיו גלסברג נ' קלאב רימון בע"מ).
4 אם הנתבעת נהגה כפי דרישותיו של החוק עוד קודם לתיקונו וקבלה את הסכמתו המפורשת של
5 הנתבע, הדבר יכול להעיד דווקא לטובת הנתבעת אולם אין בכך כדי לחייבה לאחר תיקון החוק
6 לקבל את הסכמתו בשנית, אלא אם המקבל חוזר בו מהסכמה שאז ברי כי דרושה קבלת הסכמתו.

7
8 בענייננו, אין חולק שהתובע לא הודיע בשום צורה לנתבעת כי חזר בו מהסכמתו, ולא עתר להסיר
9 את שמו מרשימת מקבלי הדואר, ולכן אני סבורה כי כאשר עסקינן ברף הדרוש להוכחת טענה
10 בתחום המשפט האזרחי, הרי הנתבעת עמדה ברף הזה כשהמציאה מצידה אסמכתא לרישום
11 שנעשה, הכולל פרטים מזהים של התובע שלכאורה מצויים ברשותו בלבד, הציגה במענה לטענות
12 התובע אסמכתא כי פרטיו לא מצויים בדפי זהב או ב-144, בעוד התובע מאשר כי יתכן וגלש לאתר
13 הספציפי של אותה פרסומת, כשמדובר באישור שניתן לפני זמן רב כל כך עוד בטרם נכנס החוק
14 לתוקפו, כך שהנושא לא היה במודעות הציבור, כשמנגד אין כל ראיה סותרת. די בכך כדי להגיע
15 למסקנה כי הנתבעת קיבלה הסכמת התובע למשלוח דברי דואר לכתובתו הפרטית.

הכתובת העסקית;

16
17
18
19 בכתב התביעה המתוקן הוסיף התובע, כי נשלחו הודעות נוספות לכתובת נוספת,
20 Info@imapolania.com.

21
22 אלא שבעוד שלטענת התובע הוא הבעלים של הכתובת, טוענים הנתבעים כי התובע אישר לנתבעת
23 קבלת דואר פרסומי לכתובת זו כאשר התובע כלל לא הוכיח כי המדובר בכתובתו האישית, כי הוא
24 פתח את ההודעות האלו בעצמו או כי החברה נתנה לו להשתמש בתיבת דואר זו.

25
26 סבורני, כי הנתבעים לא הרימו את הנטל להוכיח, כי אכן קבלו את אישורו של התובע לשליחת דואר
27 פרסומי לתיבת דואר"ל זו, עם זאת התובע לא עמד בנטל להוכיח, כי אכן מדובר בתיבת דואר"ל אשר
28 הוא בעליה אישית או המשתמש הבלעדי שלה ולא החברה. אנמק מסקנתי.

29
30 להוכחת קבלת הסכמתו של התובע לקבלת דואר"ל פרסומי לכתובת העסקית צרפו הנתבעים מוצג
31 ממנו לא ניתן ללמוד, כי התובע אכן הסכים ואישר קבלתו. עיון במסמך מגלה מסמך חסר אשר
32 בניגוד למסמך, אשר צורף להוכחת טענתם אשר לכתובת הפרטית, לא ניתן ללמוד ממנו מהיכן
33 נלקח, המדובר בדף ללא כותרת, המכיל פרטים מצומצמים ביותר, חסר את פרטיו האישיים של
34 התובע ואת כתובת ה-IP של המחשב ממנו בוצעה ההסכמה. למעשה אין כל אינדיקציה, כי המסמך

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 15-01-65201 רז נ' האפרתי ואח'

תיק חיצוני:

1 לא נערך לאחרונה או אינדיקציה כי התובע קשור למסמך באיזה צורה למעט רישום פרטי כתובת
2 הדוא"ל מושא התובענה.
3
4 אף עדותו של הנתבע 1 בעניין זה לא הובילה למסקנה, כי התובע נרשם ואישר קבלת הדוא"ל
5 מהנתבעת.
6
7 לאור זאת, איני יכולה לקבל טענתם של הנתבעים, כי התובע אישר קבלת דוא"ל פרסומי לכתובת
8 העסקית.
9
10 עם זאת, התובע כלל לא הוכיח בפניי כי דובר בכתובתו האישית או כי הוא הנמען של הכתובת
11 העסקית להבדיל למשל מהחברה שהינה אישיות משפטית נפרדת.
12
13 משנשאל התובע בעדותו מי המשתמשים הנוספים בתיבת דוא"ל זו השיב, כי הוא המשתמש היחיד
14 אשר השתמש בתיבת דוא"ל זו כששמה של הכתובת היא INFO, כי כך בחר כשהוא העובד היחיד
15 בחברה "אמא פולניה".
16
17 בדיון לפניי הציגו הנתבעים מסמך מאתר <https://www.who.is> המראה כי הדומיין הינו
18 IMAPOLANIA.COM, כי הרישום נעשה במזריד בספרד, כשהתובע הוא אשר רשם את הכתובת
19 אך אין פרטים במסגרת המסמך כי הוא הבעלים/ המשתמש היחיד של הכתובת.
20
21 משעומת התובע עם נתונים אלו כפי שהוצגו במסמך, השיב בעדותו כי החברה הינה חברה בבעלותו,
22 כי הייתה קיימת בבעלותו בעת שגר בספרד ופתח את הדומיין כשגר בספרד ועל כן הכתובת הינה
23 שם, כשאינו זה רלוונטי לחוק הספאם מאחר שהנפגע לפי החוק הוא מי שפותח את המייל.
24
25 בהמשך העיד, כי אינו צריך להיות הבעלים של הדומיין אלא רק של שם המשתמש, כי אין זה משנה
26 היכן רשם את הדומיין וכי את ההודעות – "דואר הזבל" קיבל כשהיה בישראל.
27
28 עוד העיד, כי החברה "אמא פולניה" נסגרה לפני חצי שנה כשהתביעה אינה קשורה לחברה וכי הוא
29 למעשה החברה.
30
31 אלא שהתובע לא הביא כל אסמכתא, כי הוא הבעלים של כתובת הדוא"ל הזו אשר כונתה בשם
32 INFO או כי החברה נתנה לו רשות להשתמש בכתובת זו וכי הוא למעשה המשתמש היחיד בכתובת

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 65201-01-15 רז נ' האפרתי ואח'

תיק חיצוני:

1 זו כטענתו. משנשאל האם יש לו אישור לכך כי הוא למעשה החברה, השיב כי יש לו את המסמכים
2 של הקמת החברה, אולם לא ידע כי צריך להביאם.

3
4 למעשה, הנתון היחיד שעליו מסתמך התובע הוא קיומם של עותקי דברי הדוא"ל שנשלחו אליו.
5 לטעמי אין בכך די, כשקיימת חברה שהתובע מאשר שהינה בבעלותו והיא בעלת הדומיין, לכל
6 הפחות היה על התובע להציג אישור מהחברה כי הוא נמען הדוא"ל או המשתמש היחיד בה.

7
8 מהעדויות עולה כי למעשה המדובר בכתובת בשימושה של חברה, כשהתובע אינו עושה כל הפרדה
9 בין החברה לבין באופן אישי, ומבקש מעיין הרמת מסך פנימית בינו לבין החברה מאחר והוא
10 הבעלים של החברה. מעבר לכך שלא הובאו ראיות באשר לבעלי המניות או המנהלים או בעלי
11 הזכויות בחברה, התובע בסעיף 1 לכתב תביעתו המתוקן לא פרט כלל כי המדובר בכתובת של
12 החברה ולא שלו, ולא הביא בפני ביהמ"ש כל פרט בנושא. נהפוך הוא, התובע במסגרת הסעיף טוען
13 כי מדובר בכתובת שלו, דבר שלכאורה לכל הפחות, אינו מדויק כעולה מהראיות שהוצגו בפני.
14 ויש לזכור כי החברה שהינה בעלת הדומיין נסגרה זה מכבר.

15
16 התובע לא הרים את הנטל להוכיח את הקשר שלו באופן אישי להבדיל מהחברה שייתכן והינה חברה
17 בבעלותו או בשליטתו, לבין כתובת המייל אליה נשלחו ההודעות.

18
19 לאור האמור לעיל, איני יכולה לקבל את תביעתו של התובע אשר לכתובת זו.

20
21 **נקודות נוספות אשר הועלו ע"י הצדדים ;**

22
23 **שיעור הפיצוי,**

24
25 למרות וכאמור לעיל הגעתי למסקנה, כי הנתבעים אינם חבים בפיצוי לתובע בגין שליחת הדוא"ל,
26 מצאתי מקום להתייחס לשאלת הפיצוי ובכלל לזה להתנהלות התובע בעניינו.

27
28 אין מחלוקת, כי במסגרת הדוא"ל שקבל התובע החל משנת 2009, כשש שנים טרם הגשת התביעה,
29 הייתה אפשרות הסרה.

30
31 בכתב תביעתו המתוקן מודה התובע, כי מעולם לא לחץ על כפתור ההסרה כיוון שאינו מחויב לעשות
32 זאת ע"פ החוק המפורש, וכי ע"פ ההלכה המחייבת אין אף להפחית את גובה הפיצוי בשל עובדה זו
33 כפי שפסק כב' השופט פוגלמן בפס"ד חזני.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 15-01-65201 רז נ' האפרתי ואח'

תיק חיצוני:

1 עוד הוסיף התובע בכתב התביעה המתוקן, כי הוא מתנדב בעמותה למלחמה בספאם, כי הגיש מספר
 2 תביעות בעניין ופועל על מנת למגר את תופעת הספאם.
 3 במסגרת דיון לפניי חזר והעיד התובע, כי הוא לא רצה להסיר את ההודעות מאחר והחוק אינו
 4 מחייב אותו להסירם, כשהמטרה שלו בהתאם לפסיקה של בית המשפט העליון הינה לפגוע בכיסם
 5 של העבריינים ולמגר את תופעת הספאם. כך לדבריו: "1,000 ₪ שיכולתי לתבוע אם הייתי מסיר,
 6 זה לא היה מדגדג את כיסו של הנתבע, ולכן חיכיתי שייגע 35,000 ₪, כדי שאוכל לתבוע".
 7 עוד העיד כי הינו מנכ"ל חברה ומעסיק 7 עובדות ואין לו זמן להיות בבית המשפט ועל כן כדי לעודדו
 8 להגיע לביהמ"ש הוא צריך פיצוי של 35,000 ₪.

9 דומני, כי אין זו התכלית החקיקתית של חוק זה.

10 בפס"ד חזני עמד בית המשפט העליון (מפי כב' השופט פוגלמן) על מטרת הפיצוי מכוח סעיף 30א(י)
 11 ועל השיקולים לקביעת סכום הפיצוי וכך קבע:

12 ".....מטרת הפיצוי אינה להשיב את מצבו של התובע לקדמותו (שהרי אין להתחשב
 13 בשיעור הנזק שנגרם לו), כי אם לאכוף את החוק, להרתיע את הנתבע ולתמרץ הגשת
 14 תביעות יעילות. זהו אפוא פיצוי לדוגמה (ראו עניין גלסברג, בפסקאות ט'-י')."

15 ...
 16 להשקפתי, בבואו לקבוע את סכום הפיצוי מכוח סעיף 30א(י) לחוק, שומה על בית המשפט
 17 לשים לנגד עיניו את השיקולים המנויים בחוק שמטרתם להשיג את תכליותיו האמורות
 18 (אכיפה, הרתעה ועידוד הגשת תובענות יעילות), מצד אחד; ולוודא שהפיצוי לא יהיה
 19 מעבר לנדרש לצורך השגתן, מצד שני, הפיצוי נועד להכווין את התנהגות הנתבע באופן
 20 שפרסום עתידי במתכונת זו יהיה בלתי כדאי עבורו. לשם כך נדרש בית המשפט לשקול
 21 שני סוגים של שיקולים: הסוג הראשון מתמקד בנסיבות ביצוע ההפרה וכולל, בין היתר,
 22 את תוכן הפרסום (אם הוא פוגעני); את התנהגות הנתבע; את הרווח הצפוי לו מן הפרסום
 23 (ככל שניתן להעריכו); את מספר דברי הפרסומת ששלח לתובע (ואותן בלבד) וכמה
 24 הודעות נשלחו לכל כתובת (אם מדובר במשלוח בודד לכל כתובת או בהפרה חוזרת
 25 ונשנית). חשוב להדגיש כי כמות ההודעות שנשלחה לתובע גודרת את תקרת הסכום שבית
 26 המשפט רשאי לפסוק (בית המשפט אינו רשאי לפסוק פיצוי העולה על 1,000 ש"ח בגין כל
 27 הפרה ללא הוכחת נזק), אך מעבר לכך היא אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים שנמנו
 28 לעיל. כך למשל אפשר שייפסק פיצוי בסכום זה לאדם שנשלחו לו 100 הודעות ולאדם
 29 שנשלחו לו 1,000 הודעות, ובלבד שהפיצוי השיג את תכליות החוק: אכיפה והרתעה
 30 אפקטיבית ומידתית. נקודת המוצא היא שתביעה בגין הפרה בודדת תזכה את התובע
 31 במלוא הסכום (1,000 ש"ח) כדי שתושג התכלית ההרתעתית. ככל שמספר ההפרות עולה
 32 כך גדלה התקרה שבית המשפט רשאי לפסוק, אולם עליו להיעצר בסכום המשקף הרתעה
 33 יעילה בנסיבות העניין ולא לפסוק מעבר לכך. סוג שני של שיקולים עניינו בשאיפה לעודד
 34 הגשת תביעות יעילות שמטרתן להגשים את תכליות החוק. לשם כך יש לשקול את עלויות
 35 ניהול ההליך ביחס לתועלת שתופק ממנו".

36 אשר לאפשרות הסרה הניתנת במסגרת שליחת ההודעה הסכימו שופטי ביהמ"ש העליון בפס"ד
 37 חזני, כי העובדה שהשולח כלל בהודעות ששלח אפשרות להסיר את כתובתו של הנמען מרשימת
 38 התפוצה אין בה כשלעצמה כדי להכיר בנטל הקטנת הנזק של הנמען לעניין חבות הפיצוי .

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 15-01-65201 רז נ' האפרתי ואח'

תיק חיצוני:

1
2 לעניין הפחתת הפיצוי בעוד שהשופט פוגלמן סבר, כי הדבר אף אינו צריך להוות שיקול להפחתת
3 הפיצוי כשיקול הדעת של בית המשפט בשאלת הפחתת הפיצוי יופעל בכל מקרה ע"פ נסיבותיו,
4 סברו כבי' השופט רובינשטיין (כפי שבאה לידי ביטוי בפס"ד גלסברג) וכבי' השופט עמית כי ניתן
5 להתחשב באפשרות ההסרה כשיקול להפחתת הפיצוי.
6
7 בפס"ד חזני עמד כבי' השופט רובינשטיין על ההבדלים בגישתו לבין גישתו של כבי' השופט פוגלמן:
8 "אבקש להטעים, כי בסופו של יום הניואנס שבין חברי לביני מתבטא בשאלה האם
9 האפשרות להסיר הכתובת מן התפוצה היא שיקול בקביעת הפיצוי או שמא יש להותיר
10 את עניין הפיצוי (כאמור בסיפת דברי חברי) למערך שיקולים רחב כללי לעניין הפחתה,
11 שיופעל בכל מקרה לפי נסיבותיו. דומני שההבדל בינינו הוא בסופו של יום "הצהרתי"
12 יותר מאשר מעשי, שכן שיקול הדעת קיים ועומד ובית המשפט יפעל לפיו, ובכך דעותינו
13 דומות. אדגים רק, כי בטוחני שחברי יסכים כי – אם ניטול מקרה קיצוני – שאם פלוני
14 יקבל יום אחר יום הודעות במשך שנה (ויכול היה להסיר), אין פירוש הדבר שייפסקו לו
15 360,000 ₪ פיצויים, ואף לא בקירוב לכך. עצם תוצאת ענייננו הנוכחי מול פרשת גלסברג
16 באשר לפיצוי (אמנם לא באשר לשכר הטרחה) יוכיח.
17 ... סוף דבר, שנינו מסכימים כי אין חובה להקטנת נזק, שנינו מסכימים כי לבית
18 המשפט שיקול הדעת באשר לפיצוי, ודומני שאין מחלוקת כי תום הלב הוא שיקול,
19 ובאשר להבחנה הדקה האמורה ישקול כל בית משפט וישקלל לגוף מקרהו. חשוב היה לי
20 לציין זאת, גם לשם הרמוניה בין שני פסקי דין היוצאים בתוך ימים ספורים מתחת ידו של
21 בית המשפט, והרי בית משפט הוא ולא "בית שופטים".
22
23 בענייננו יש ליתן את הדעת לעובדה, כי התובע אשר אף לדבריו היה מודע לחוק לפסיקה ואף פעל
24 בשמו ובשם אחרים על מנת למגר את התופעה, מודה כי השתהה בכוונת מכוון בהגשת התביעה על
25 מנת שיוכל לתבוע סכום גבוה יותר בקבלת הודעות נוספות.
26
27 האם ניתן לקבל פרשנות של בעל דין, כי ניתן לשבת בחוסר מעש כ-6 שנים לאחר קבלת ההודעה
28 הראשונה ולהשתהות עם הגשת התביעה, על מנת לקבל הודעות נוספות כך שסכום התביעה יהא
29 גדול יותר רק משום שמדובר בפיצוי אשר ניתן אף ללא הוכחת נזק?
30
31 סבורני כי לא זו הייתה תכלית המחוקק, כשברי כי שיקול תום הלב הוא שיקול אשר יש להביאו
32 בחשבון במסגרת השיקולים להפחתת הפיצוי.
33
34 זאת ועוד בענייננו, שוכנעתי, כי הנתבעים כטענתם אכן הפסיקו לדוור ועל כן למעשה אפקט
35 ההרתעה ואכיפת החוק למעשה הושג בעניינם של הנתבעים. התובע למעשה אינו מכחיש זאת,
36 ובסיכומיו טוען, כי אף אם אכן כך הוא הדבר אין בכך כדי להוביל להקטנת הפיצוי המגיע לו.
37
38 בכתב ההגנה המתקוקן טענו הנתבעים, כי למדו את פסקי הדין אשר ניתנו נגדם ואת פסקי הדין של
39 בית המשפט העליון בעניין זה ומאחר שהיה מדובר במקור פרנסתם השקיעו משאבים רבים בקבלת

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 65201-01-15 רז נ' האפרתי ואח'

תיק חיצוני:

1 ייעוץ משפטי ותפעול המערכות שלהם על מנת שלא לעבור על חוק זה כשהנתבעת הפסיקה לשגר
2 דוא"ל החל מחודש פברואר 2015 וכיום היא אינה עוסקת כלל בשיגור דוא"ל באופן מסחרי.

3
4 בדיון בפניי שאל התובע ארוכות את הנתבע אשר לדיוור אשר נעשה על ידם כיום.

5
6 הנתבע העיד, כי הם עוסקים בפרסום אולם כיום אינם שולחים דיוור לרשימות התפוצה המאושרות
7 שברשותם לא בארץ ולא בחו"ל.

8
9 הנתבע העיד, כי הם משכירים מערכות דיוור לעסקים עבור הלקוחות המאושרים שלהם הן בארץ
10 והן בחו"ל תוך החתמתם על אחריות כי הרשימות מאושרות ושהם פועלים ע"פ החוק.

11
12 הנתבע הדגיש בעדותו, כי בהקלטות שנשמעו ע"י התובע מדובר בהשכרת מערכות דיוור, כשהם
13 עצמם אינם מדוורים ועל אף ויש בידם רשימות לארץ ולחו"ל אינם מתבססים עליהם ולא מוכרים
14 אותם.

15 לא הוכח בפניי, כי הנתבעים אשר לא מכחישים כי שלמו פיצוי כספי בתיקים אחרים בגין הפרת חוק
16 זה עדיין פועלים בניגוד לחוק ושולחים דוא"ל ללא הסכמה מפורשת של הנמענים ובכלל.

17
18 כמו כן, לאור זאת סבורני כי אף השיקול של השאיפה לעודד הגשת תביעות יעילות המגשימות את
19 תכליות החוק, הינו חלש, שכן איזה תועלת תופק מניהול הליך מכוון כמתואר לעיל, אחרי
20 שההרתעה הרצויה למיגור התופעה כבר הושגה?

21
22 לאור האמור לעיל, הגם והייתי מגיעה למסקנה, כי מגיע לתובע פיצוי מכוח סעיף 30א(ט) לחוק,
23 סבורני כי גובה הפיצוי היה ניתן עבור קבלת ההודעות הראשונות בלבד, ולא יותר מסכום של 3,000
24 ₪.

25
26 **אחריות אישית;**

27
28 חלוקים הצדדים האם יש להטיל על הנתבע אחריות אישית מכוח סעיפים 30א(ח) ו- 30א(ט) לחוק.

29
30 סעיף 30א(ח) קובע:

31 "ח) מנהל של תאגיד וכן מי שאחראי לתחומי השיווק או הפרסום בתאגיד (בסעיף זה
32 – נושא משרה בתאגיד) חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירה לפי סעיף קטן (ו)
33 בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו; המפר הוראה זו, דינו – קנס כאמור בסעיף 61א(3)
34 לחוק העונשין; נעברה עבירה בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו, חזקה היא כי נושא
35 משרה בתאגיד הפר את חובתו לפי סעיף קטן זה, אלא אם כן עשה כל שניתן כדי למלא את
36 חובתו."

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 15-01-65201 רז נ' האפרתי ואח'

תיק חיצוני:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34

סעיף 30א (ט) קובע:

"(ט) הפרת הוראות סעיף זה היא עוולה אזרחית והוראות פקודת הנזיקין [נוסח חדש], יחולו עליה, בכפוף להוראות סעיף זה."

קיימת מחלוקת בבתי הדין המחוזיים האם ניתן להטיל אחריות אישית על נושאי משרה בתאגיד בתביעה אזרחית מכוח סעיף 30א(ח), או שמא תחולת הסעיף חלה רק במישור האחריות הפלילית. (ראה לעניין זה דעתו של כב' השופט ד"ר עמירם בנימיני בת"א 1347/09 פלד נ' אול יו ניד לבין למול דעתה של כב' השופטת ד"ר מיכל אגמון- גונן בתא (ת"א) 1586/09 איילת חיות נ' טלרן מסרים מיידיים בע"מ).

ברע"א 6938/14 אור הקסם בע"מ נ' עמית זילברג, בית משפט העליון (מפי כב' הנשיא גרוניס (כתוארו דאז)) נתן דעתו כי הינו ער לפסיקות השונות אולם לא הכריע בעניין זה.

בעניין זה, דעתי היא כי באין עילה להרמת מסך או לחיוב אישי של מנהל תאגיד או נושאי משרה בתאגיד האחראים לתחומי השיווק או הפרסום, או דבר מה נוסף המצדיק זאת, אין להחיל את החזקה הקבועה בסעיף 30א(ח) לחוק, שכן "המפרסם" המוגדר בסעיף 30 א(א) לחוק הינו החברה עצמה והיא הזוכה מהפרסום אשר מקדם את מטרותיה ועסקיה. זאת ועוד מסכימה אני עם דעתה של כב' השופטת ד"ר מיכל אגמון בתא(ת"א) 1586/09 איילת חיות נ' טלרן מסרים מיידיים בע"מ, כי העובדה שהוראות סעיף 30א(ח) מטילות אחריות פלילית על מנהל התאגיד או על האחראיים לתחומי השיווק או הפרסום ולא אחריות כללית מלמד על העדר כוונה להטלת האחריות מעבר לזו האמורה מפורשות במסגרת הסעיף.

בענייננו, לא ראיתי כי יש מקום להטיל אחריות על הנתבע מכוח הרמת מסך או מכוח חיובו האישי.

סוף דבר:

לאור האמור לעיל, התביעה נדחית.

התובע יישא בהוצאות הנתבעים ההליך בסכום של 1,500 ₪.

ניתן היום, י"ב כסלו תשע"ו, 24 נובמבר 2015, בהעדר הצדדים.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 65201-01-15 רז נ' האפרתי ואח'

תיק חיצוני:

רחל ערקובי, שופטת

1
2
3
4